

קעה:

עין משפט
גר מצוה

נבו קרקע יש לו גבו מעות אין לו. אע"ג דמניה (ו) מירי מ"מ
מעות אין לו לנלוה הני מעות שזק אבוהון אע"ג דהיינו מיניה
קרקע אמאי יש לו? אלל ודאי עיקר שעבוד הוא על קרקע אלמלא
שעבוד קרקע לקוחות דאורייתא: **דבר** תורה ב"ח דינו בבוזריה.

ממה הכי מוכח מהכא דשעבודא
דלוריאם דלמא היינו מנייה דמנייה
שפעה גבוי צדי קרקע וכו' סוין
ושמא דלמא אברה על אפי' היקין
(ויעין דף מה:) דלון נפרעין מנכסין
משועבדי' נמקס שיש בני חורין ואפי'
כן יצויריח דמשום פסידא לנקומת
אוקומה דלוריאם ומדקאמר אוקומה
דלוריאם' משמע דהסם נמי דלוריאם'
הוא מיהו לא אשכח דקאמר איבו
בדיח הכי ואל בדיחא קאמר הסם
בדיחא

הוא ערב שהוא חייב שכן על אמונתו יטעמאל הרוצה שיחבש שאין לך מקצוע בתל כמעין הנובע והרוצה ישמש את שמעון בן ידבר תורה אחד מלכ ע"פ גובה מנכסים ה"שעבודא דאורייתא מלוה על אינו חרות משום פסידא

בשטר נמי התם
אנפשייהו ורבה אמר
בשטר ואחד מלוה ע'
מנכסים בני חורין מ"ט
ומה טעם אמרו מלוה
משועבדים כרי שלא
אי הכי מלוה על פה
ומי אמר רבה הכי והא
יש לו גבו מעות אין
רבה לעולא ודעולא

במשכנו ^(א) בשלל בשעת הלואה כ"ש
הדבר לאורייתא בדשלא בשעת הלואה
הוא גביה משוב: **א"נ** גובה ^(ב)
היורשים. מימה כיון דמלוה בשטר
גובה מן היורשים אע"ג דשעבוד לאו
לאורייתא שאל דשטר נמי מי"ט לא
גבי מן לי היכל דלית לי קלא מה
לי היכל דלית לי קלא וי"ל ^(ג) (ז) מי
שמלוה בעדים אינו חושש לקלא ולגבייה
לקוחות לא תקנו כהמים לגבות מן
היורשים: **לא** מן היורשים. וקשה
לר"י דלארבעה אבות (ב"ק דף ק"א וסג)
גבי הלכה גזיזין מן העבדים אמר ר"א
אפילו מתמימ לא מיעה מיעה אפילו
מגלימיה דעל תפשי ומשני אפילו
אפוחיה ומכרו משמיה אכל מתמימ

לא גבי ותימה דפקקין לקמן דמלוה ע"פ גובה מן היורשין ולא טפי מלקוחות ומיזן רבי דרמלי מלקוחות גבי טפי מדגין מירב מירב מנכסים מושועדים דקאמר לעיל בחוקת הבתים (דף מא: מ.ב. משו. טעם שמואל חולף לקנות דבר שיש עליו קול שדה משועבד: ואלא מן היורשין מיהו אין נראה לרבי שמוכר שדהו בעדים גובה בשטר גובה מן היורשין לרבי ושמואל אע"פ שגלוה ע"פ אינו ג. מן גלוה נעילה דלת ויכר מיין אשכנזי פסנהדרין (דף נ.ג.) ומה טעם לאו ואפילו בכל דיני ממונות בעבטול אמר דרם לרבי לרישא ומקרי ממוס דנעילה דלת לאו דוקא והוא הדין במקח וממכר כדפרישית שכל תפוח דלת היתום ובהסיו דארכעא אבות (ב"ק דף ק"א:) נראה כדמקור מספקא לרבי אי ממוס קלף אי ממוס תפיס לתמוזק: וכל דדין מספקא דהוי מתמוזק כרז ולי לא מיירא לאלף כמבואר וי טעם פסיחתא דלת כפני הגולגול וכ"ס [מן] הלקוחות וזה נראה עיקר עמדה דדין נעשה כמלוה ומשטמין לגביהא

ד"רבי ריינא אפוא. ותימה אמאי אי ר"י וקברו מאחר דרשנין דקמיל שטע"פ שקרובו והופר למיהו מר כהשור הוי

המספר, פטור, על השור (שד"כ פ"א) כשצמד בדין. קודם שחמ ומייבואו לשלם לפיכך נזכה מן היורה יורה

גמ פשוט פרק עשירי בבא בתרא

ל לזוהא חייב לו ממון ואין כאן
י תורין. דלא גובה ממשועבדים אלא
דכיון דאיכא תרתי שטר ועידים מפקי
דר אנפשייהו שלא חקרו בדבר וניחו

בני חרי למוכר לגבות מהם: ער
 יואל כו. שכן הספר אחר
 היומא העדים אי פלון פלו
 ערב: גובה מעדים בני חרין. כל
 הערב בערבות שבעל פה דמלוה ע"פ
 היא כיון דלא חסמי עדים על הערבות
 וה"ה לערב בלא שטר אחר ממך
 מועת: אחר ליה כי נם אינו גובה.
 דלכר ערב שלאחר מתן מועת לא הוי
 שאל על אמונתו והבטחתו של
 ערב זה הלוה: גמ' שבווא

[illegible]

וְכִנּוּ קִרְקֶקֶט אֵין לוֹ גִבּוֹ מִשּׁוֹט יֵשׁ לוֹ.
מִשּׁוֹט הִלְיוֹה וּמִשּׁוֹט מִשְׁלֵם וְדִמִּי טִפִּי
וְלֹאֲשֵׁר יִתְּנֵה לוֹ: בְּעֵה דִינֵה בּוֹיִבוֹרִים.
וְנִתְקַל אֵין בְּפִי"ק דְּרִי"ק (מ.ת.) הִלְיוֹה
וְנִתְקַל אֵלֶּה שֶׁכֵּן בּוֹ יִזְוִי וְגִרִּים מֵה דְּרִי
מִלְּאֵל אֵדֶם הִלְיוֹה פִּתּוֹת שְׂכֻלִים אִלְמָה
לְטַעֲמִיבוֹ דְּכִנּוּ מִעֲרֵכָה קִאֲמֵר.
וְלִאֲמֵרֵם הָתֵם טוֹטֵל פִּי שְׁנִים מִתְּלֹה
וְהִתְקַרְקֶטִי אֲמֹר וְלֹא מִתְּשׁוֹט וּמִתְּלֹה
וְלִדְלִיָּה שְׂבִירָה לִיָּה דְּכִזְכּוֹר אִינוֹ טוֹטֵל

פי שנים ולא שנה גבו קרקע ולא
מנה גבו מעות דשנצנדל לאו
מורייא: יורשי בעל הכור מייבין
עלם. אלמא מלוה ע"פ גובה מן
היורשים וקשיא לרב ושמואל: כשטר
בדין. דמעשה ב"ד ממלוה כשטר
בדין. שפאל. השור טריפה ועמד
בדין קודם שילמה שנמחו: וקברו.
השור דהפז וקברו בפתח קרקעיה
השור: אשמוא דבירא. לפי ממונו:
אמר

ה' יורשין ממן הלקוחות והתם גבי
דלאשכתן גבי מוכר שדה וכו' ושעמא
ג' דלתי נובה מהו יורשין ושעמא
זאי טעמא גבי נמי מלקוחות התם
מחאה דליית להו קלא כמו שמלוה
משקנה כחו משקנו צולוס דגבי
פסוק ויבחרו חכמים חכמים חכמים

לא גובה מן היורשים ומן הלקוחות
אם כגון ששאלו אפסותיך ועמד בדין
הזה מעשה ב"ד הזה עשמה דעמד
קלה ואלכן בן מן יורשיך משום
משום דתפיס דאונם ומפחה גופיהו
(גיטין דף יא.)
הלקוחות ואומר רבי דליכא למימר
שם ולא אמרין גברא קטילא דמיני:
גובה

מאת: מרת וקבירי, הסוד כבוד כנן שהספיל עמנו חוליא ו

מסורת הש"ס

(ג) עליו קם. מצינו בזה.
 (ד) עיניו כל. מצינו בזה.
 (ה) מצינו בזה. (ו) עיניו
 (ז) עיניו קם. (ח) עיניו
 (ט) עיניו קם. (י) עיניו
 (יא) עיניו קם. (יב) עיניו
 (יג) עיניו קם. (יד) עיניו
 (טו) עיניו קם. (טז) עיניו
 (יז) עיניו קם. (יח) עיניו
 (יט) עיניו קם. (כ) עיניו
 (כא) עיניו קם. (כב) עיניו
 (כג) עיניו קם. (כד) עיניו
 (כה) עיניו קם. (כו) עיניו
 (כז) עיניו קם. (כח) עיניו
 (כט) עיניו קם. (ל) עיניו

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones